

ROME, ONS THUIS

Scott en Kimberly Hahn

ROME, ONS THUIS

Hoe de Bijbel ons de weg naar de Moederkerk wees

Jade 3
De Boog

JADE

In deze serie zijn verschenen:

1. Enrique Monasterio – *De kerststal van God*
2. Edward Poppe – *Een bloemlezing*
3. Scott en Kimberly Hahn – *Rome, ons thuis*
4. Flavio Capucci – *De kracht van God*
5. Raniero Cantalamessa – *Leven in Christus*
6. Scott Hahn – *Het Bruiloftsmaal van het Lam*

Scott en Kimberly Hahn

Rome Sweet Home

© IGNATIUS PRESS, San Francisco, 1993

Nederlandse uitgave – *Rome, ons thuis*

Vertaald uit het engels door Dr. G.J.M. van den Aardweg

© Stichting De Boog, Amsterdam 2001

ISBN 90.6257.029.1

3de druk (2007)

Stichting De Boog

Keizersgracht 218 B

1016 DZ Amsterdam

e-mail: info@deboog.nl

www.deboog.nl

INHOUD

BIJ DE NEDERLANDSE VERTALING.....	7
VOORWOORD	13
INLEIDING	15
1 VAN DE WIEG TOT CHRISTUS.....	17
2 VAN EVANGELISATIE TOT HUWELIJK.....	29
3 NIEUWE IDEEËN OVER HET VERBOND.....	41
4 LESGEVEN EN HET VERBOND BELEVEN ALS GEZIN.....	59
5 SCOTT ZOEKT NAAR DE KERK.....	75
6 EËN VAN ONS KOMT THUIS IN ROME	101
7 CONFRONTATIES IN EEN GEMENGD HUWELIJK.....	111
8 EEN ROM(E)ANTISCHE HERENIGING.....	131
9 KATHOLIEK GEZINSLEVEN.....	175
BESLUIT.....	187

BIJ DE NEDERLANDSE VERTALING

* Dit is het openhartige en eerlijke verslag van een jong, Amerikaans dominees-echtpaar dat had besloten het Woord van God in de Bijbel volkomen ernstig te nemen en ernaar te leven, waar dat ook toe zou leiden. Het is ze niet meegevallen, want precies de Bijbel dwong hen stap voor stap de richting uit waartegen alles in hen zich verzette: naar Rome. Hoe is het mogelijk dat zij daar uiteindelijk zijn beland, dat zij ontdekten dat de Kerk waar ze zo'n afkeer van hadden het ware vaderland was van hun geliefde Bijbel, de Kerk die door Christus en niet door mensen was gesticht, de plaats waar zij Christus als het ware lijfelijk konden aanraken? Het antwoord is dat zij de waarheid hebben gezocht met al hun vermogens: met hun verstand door de Bijbel grondig te bestuderen, alle vragen onder ogen te zien en geen genoegen te nemen met vage of ontwijkende „oplossingen“; met hun wil door offers te brengen (ze moesten veel opgeven, van veel afstand doen); met hun gebed door voortdurend de heilige Geest om leiding te vragen en dan te luisteren als er in hun innerlijk een aanwijzing van boven leek te komen. Hun verhaal is interessant zoals persoonlijke levensgeschiedenissen meestal interessant zijn, maar de eigenlijke waarde ervan is dat het iets laat zien dat algemeen geldig is: mensen die met al hun gaven en een voortdurende en oprechte inspanning de waarheid van de Bijbel zoeken, zullen steeds meer waarheid vinden; en als ze dan ook gaan leven volgens wat ze hebben gevonden – zodat het geen zuiver verstandelijk „puzzelen“ blijft – zullen ze weer op nieuwe elementen van de waarheid stuiten enz. En pas op het laatst ontdekken zij dat God hun wegen naar Rome heeft geleid. Dit enthousiaste en dynamische echtpaar laat zien dat het waar is wat God de profeet Jeremias ergens laat zeggen: „Wie Mij zoekt

uit heel zijn hart: door hem zal Ik Mij laten vinden.”

„Laten vinden”, het is een partnerschap; als de mens van zijn kant alles inzet, dan stuurt God het proces. Laten we eerlijk zijn: zijn er zoveel mensen die echt de waarheid zoeken? Wie zoekt „uit heel zijn hart” naar de waarheid? In het evangelie lezen we dat Christus die waarheid een „parel in de akker” noemt, je moet alles verkopen om die akker aan te kunnen kopen. Hij spreekt in omfloerste „parabels”, die alleen aan degenen die Hem echt willen volgen duidelijk worden gemaakt. Hij zegt dat er „geen parels voor de zwijnen” moeten worden geworpen. De waarheid van het „Koninkrijk der Hemelen” wordt door God graag gegeven, maar alleen als de mens er een prijs voor wil betalen (zijn oprecht zoeken, zijn inzet, offers, bidden). Het zal ook wel niet anders kunnen; doen wij die dingen niet, dan stellen we ons niet open – al beelden we ons dat misschien in – en hoe krijg je bij een kind een hap eten naar binnen als het zijn mondje stijf gesloten houdt?

* Openstaan voor de waarheid gaat samen met openstaan voor en in praktijk brengen van de morele waarheid, want het houdt in dat men ook wil zien wat men verkeerd doet, en dat gaat veranderen. De achterliggende vraag is namelijk: wat wil God? Scott en Kimberly Hahn begonnen al in hun jeugd de waarheid van de Bijbel te aanvaarden, maar pas als Kimberly gaat inzien dat anticonceptie tegen de Bijbel ingaat en zij beiden daaruit de consequenties in hun huwelijk trekken, beginnen voor hen de contouren van een nieuwe wereld op te doemen. Hun ontdekkingsreis is in dit opzicht typisch van deze tijd. Door het ontdekken en vervolgens in praktijk brengen van de waarheid en schoonheid van de katholieke leer over seksualiteit, huwelijk en het nieuwe leven, worden juist moderne mensen naar de katholieke Kerk getrokken, en dat is het omgekeerde van wat jammer genoeg ook dikwijls gebeurt: dat anticonceptiegebruik een eerste, maar grote stap is de Kerk uit. Bij de Hahns komen, na deze eerste innerlijke revolutie, dan geleidelijk de twijfels over de „protestantse axioma’s”: het Woord van God staat alléén in de Bijbel, en de mens wordt door God „gerechtvaardigd” alleen door te geloven. Als klapstuk komt daar bovenop dat de katholieke leer over de Eucharistie en niet

de protestantse avondmaalstheorieën klopt met het Johannesevangelie. (Als Christus, de God-Mens, inderdaad zijn Lichaam en Bloed, Ziel en Godheid door de gelovige laat eten en drinken als teken van de hernieuwing van het Nieuwe Verbond, is de cirkel rond. Dan kan de ware oecumene, de hereniging van katholieken en protestanten, pas tot stand komen in gezamenlijke aanbidding van de Eucharistie en van het gezamenlijk eten en drinken van het Lichaam des Heren. In de heilige Mis dus).

* Scott heeft voor protestanten zowel als katholieken interessante dingen te zeggen over het begrip Verbond. Hij werkt dat zo uit, dat God de Vader wil zijn van het *gezin* van de gelovigen, die dus zijn kinderen zijn, zijn zoons en dochters. Het Oude Verbond was al als *gezin* bedoeld, het Nieuwe nog veel meer. (In het Nederlands hebben we het woord „family” vertaald door „gezin”; het Nederlands heeft dit aparte, mooie woord, ter onderscheiding van „familie”, waarmee verder verwijderde verwantschap wordt bedoeld: oma’s en opa’s, ooms en tantes, nichten en neven. Maar Scott bedoelt meer „gezin” dan „familie” als hij spreekt over de „Covenant family”, het Verbondsgezin). Hij ziet de gezinsrelaties binnen de Drieëenheid in het Oude Testament en in de Kerk; God is steeds de Vader van het Verbondsgezin; en het menselijke gezin is weer een beeld van het Verbond. Origineel; om over na te denken!

* Scott en Kimberly vertellen om beurten de verschillende fasen van hun ontwikkeling. Dat maakt de zaak „live”. Scott heeft typisch een mannelijke manier van denken en doen; hij neemt steeds het voortouw, is de verkenner van nieuwe gebieden, de jager op waarheid. Kimberly is vrouwelijk. Ze is wel sterk theoretisch geïnteresseerd, maar bij haar bepalen de gevoelens meer wat ze gaat beslissen. Als ze zich thuis en geborgen voelt in haar presbyteriaanse (calvinistische) traditie en in haar ouderlijk gezin, is het voor haar moeilijker zich van „huis en haard” los te maken dan voor haar man. Misschien heeft zij ook het meest geleden onder de diepe innerlijke scheiding die hen jarenlang verdeeld hield, toen hij al katholiek was geworden en zij zelfs niets katholieks wilde lezen. Zij wilde altijd zo graag zijn „gezellin” zijn,

ook/juist als domineesvrouw. Dat is een natuurlijke vrouwelijke drijfveer en het is logisch dat zij het wegvallen van die voorheen bestaande geestelijke eenheid niet kon verwerken. Overigens kan haar aanvankelijke „roepings“-gevoel tot het predikantschap helpen begrijpen waarom sommige vrouwen (maar ook sommige mannen) ten onrechte menen zulke „roepingen“ te hebben: zij voelen zich sterk tot God aangetrokken, maar interpreteren dat fout. Ze zien zich dan in een rol die ze zelf graag willen, ongeveer zoals een kind brandweerman of agent wil worden. Later ontdekt Kimberly, door eerlijk te zoeken en nederig genoeg te durven zijn, dat haar religieuze drang heel anders zal moeten worden ingevuld. Ze schrijft iets heel moois: dat Scott in hun gezin ook het „spirituele leiderschap“ diende te hebben. (En toch is zij een moderne, ontwikkelde Amerikaanse).

* Als man en vrouw eerlijk en volhardend verder „zoeken“ zorgt God ervoor dat een „gemengd“ huwelijk de tijd van beproeving te boven komt. Als Scott de Eucharistie begint te ontvangen merkt hij dat Christus door hem heen zijn vrouw meer wil beminnen en dat leidt ten slotte niet tot een definitieve breuk maar tot het tegendeel daarvan. Dat mystieke fragmentje is een klein hoogtepunt in zijn getuigenis.

Kimberly en Scott uiten zich persoonlijk en direct, ze verzwijgen ook hun menselijke tekorten niet. Ze zijn ernstig, maar toch is hun relaas geen zware kost, maar het leest makkelijk en prettig. Mede door de komische noot en een humoristische kijk op de dingen – dat konden we van Amerikanen trouwens verwachten.

* Protestantenvullen misschien niet alle stappen van het echtpaar Hahn bijvallen, maar voor hen die open en onderzoekend zijn ingesteld – en velen zijn dat tegenwoordig gelukkig – kunnen deze waarachtige getuigenissen helpen een beter begrip te krijgen van een aantal katholieke leerstellingen en hun bijbelse fundering. Zij zullen merken dat de verwantschap tussen de gelovige protestant en de „orthodoxe“ katholiek heel groot is en het waarschijnlijk kunnen waarderen dat gelovige protestanten

die katholiek zijn geworden, in wezen datgene wat hun in hun oude geloof in Christus dierbaar was niet afzweren, laat staan dat zij het zouden afkraken. De bestudering van het leven van christenen als Scott en Kimberly die consequent de wil van God willen doen, kan voor de protestant verrijkend zijn zonder dat hij hoeft te vrezen ontrouw te worden aan zijn geloof. Dat was destijds ook de mening van de gereformeerde dr. J. Gunning, die al vóór de laatste oorlog een prachtige en diepzinnige levensgeschiedenis heeft geschreven van kardinaal John Henry Newman, de katholiek geworden anglicaanse geestelijke. Gunning betoogde al in een tijd dat zoiets veel delicateser was dan nu dat de protestant van zulke gewetensvolle christenen en hun leven veel kan leren.

* Katholieken kunnen uit deze getuigenissen leren dat zij zich dikwijls te weinig vanuit de Bijbel in hun geloof verdiepen en vooral in het centrum van hun geloof, de Eucharistie. En dat ook zij – veel – verder moeten zien te komen met het zoeken van en handelen naar de wil van God in hun persoonlijke leven. Scott en Kimberly kunnen maar moeilijk begrijpen dat veel katholieken op een groot kapitaal zitten te dommelen, en er nauwelijks iets mee doen. Terwijl de snel verheiden-sende wereld om hen heen smacht naar waarheid en reëel houvast, omdat zij haar dorst naar geluk niet kan lessen door steeds maar méér zout water te drinken.

Dr. G.J.M. van den Aardweg

MET DANK AAN GOD VOOR ONZE OUDERS
JERRY EN PATRICIA KIRK EN
MOLLY LOU HAHN
EN IN DIERBARE HERINNERING AAN FRED HAHN.

DANK U VOOR DE GAVE VAN HET LEVEN EN VOOR UW LIEFDE.
HET IS EEN VOORRECHT U ALS ZOON EN DOCHTER TE MOGEN EREN.

MET DANK AAN GOD VOOR ONZE KINDEREN:

MICHAEL SCOTT

GABRIEL KIRK

HANNAH LORRAINE

JEREMIAH THOMAS WALKER

JULLIE ZIJN GODS GESCHENKEN VAN LEVEN EN LIEFDE,

WAARDOOR WIJ EEN GEZIN ZIJN.

HET IS EEN VREUGDE OM JULLIE MAMA EN PAPA TE ZIJN.

VOORWOORD

De vroegere aartsbisschop Fulton Sheen heeft eens geschreven: „Er zijn in de Verenigde Staten niet meer dan honderd mensen die de Rooms-katholieke Kerk haten; maar er zijn er miljoenen, die haten wat zij ten onrechte menen dat de katholieke Kerk is.”

Allebei dachten we dat we in de eerste groep thuishoorden, tot we tot de ontdekking kwamen dat we in de tweede zaten. Maar toen we door hadden gekregen wat het verschil was en waar we werkelijk stonden, werd het ons langzaam duidelijk dat we tot geen van beide groepen hoorden. Maar toen waren we al een heel stuk op weg naar „huis”. In dit boek wordt deze reis beschreven. Het is het verhaal hoe wij hebben ontdekt dat de katholieke Kerk Gods gezin van het Verbond is.

Wij stellen in dit boek centraal hoe de Heilige Geest gebruik maakte van de heilige Schrift om *onze* misvattingen op te helderen; wij hebben niet geprobeerd om in te gaan op alle misvattingen die anderen eventueel kunnen hebben. Misschien kunnen we nog eens een keer met de hulp van Gods genade een boek schrijven dat daarover gaat.

Deze geschiedenis zou niet zijn geschreven als Terry Barber van *Saint Joseph Communications* (West Covina, Californië) ons niet royaal een draagbare computer en allerlei opnamen van onze voordrachten had gegeven, zodat Kimberly ze kon uitschrijven en in een leesbare vorm gieten. Overigens deed ze al dat werk in de kamer boven, waar drie kinderen en een peuter om haar heen hingen, terwijl Scott weggestopt zat in een rustig hoekje, in zijn kamer onderin het huis, om zijn proefschrift „Gezinsverwantschap door het Verbond” af te maken. Scott geeft zelf toe dat wat er nog

aan stommiten is blijven staan komt doordat hij het als auteur heeft laten afweten.

G.K. Chesterton heeft eens gezegd: „Als iets *echt* de moeite waard is om te doen... is het waard om het eventueel zelfs slecht te doen!“ Dat verklaart – en troost ons tegelijk – waarom wij ondanks de grote drukte in ons leven van dit moment onze zoektocht in druk met u willen delen.

Scott en Kimberly Hahn
op het feest van de heilige Petrus en Paulus, 29 juni 1993

INLEIDING

Wij danken God voor de genade van onze bekering tot Jezus Christus en tot de katholieke Kerk die Hij heeft gesticht; want alleen door de buitengewone, wonderbaarlijke genade van God hebben we ooit onze weg naar huis kunnen vinden.

Ik, Scott, dank God voor Kimberly, de tweede buitengewoon wonderbaarlijke genade in mijn leven. God heeft haar gebruikt om mij de realiteit van zijn Verbonds-gezin te laten zien; want terwijl ik gefascineerd ben door de theorie, brengt Kimberly hem in praktijk doordat ze met vreugde wil dienen als kanaal voor Gods derde buitengewoon wonderbaarlijke genadeblijken: Michael, Gabriel, Hannah en Jeremiah. Onze Lieve Heer heeft de drie boven genoemde zegeningen gebruikt om deze klungelige bijbeldetective (de „Colombo van de theologie”) de oplossing te laten vinden van „de zaak van het catholicisme”: door thuis te komen.

De reis is inderdaad begonnen als een detectiveverhaal, maar al gauw werd het meer een „griezelverhaal”, totdat het tenslotte uitliep op een grote liefdesgeschiedenis – toen Christus zijn Bruid, de Kerk, van haar sluier ontdeed. (Het is overigens nuttig om bij het lezen deze drie types verhalen in gedachten te houden).

Ik, Kimberly, dank God voor mijn lieve man, Scott. Hij heeft Gods roeping om mij met het Woord van God te voeden en mij te koesteren in de genade van God (Ef. 5,29) serieus genomen. Hij heeft voor ons gezin de weg geëffend om in de Kerk te worden opgenomen doordat hij zijn leven – zijn opleiding, zijn dromen, zijn carrière – voor ons heeft opgegeven, omdat hij Christus is gevolgd, wat het hem ook heeft gekost.

Zoals het Scott op zijn pelgrimstocht verging, is ook de mijne qua toon en kleur veranderd naarmate ik verder kwam. Als de

verandering van de jaargetijden. Maar ik had niet het minste vermoeden hoe lang het van de zomer tot de lente zou gaan duren.